

har kendskab til den rigtige eksamensopgave og det rigtige svar på den.

Alle eleverne består eksamen, selv om der godt nok er nogle fejl i opgaven og også fejl i besvarelsene. Alle fejlene er enslydende, men dog ikke værre, end at alle består, og der er andre stærke indici for, at der foreligger uregelmæssigheder.

Derfor vil jeg på baggrund af disse stærke indici for, at en lærer på forhånd har givet sine elever eksamensopgaven eller noget, der er meget, meget tæt på, og dens løsning, spørge ministeren: Hvorfor har man ikke – for at rense disse elever, for at rense luften og for at styrke tilliden til revisorstanden – gravet til bunds i denne sag og f.eks. indhentet de prøveeksaminere, eleverne fik forud for den rigtige eksamen, og sammenlignet med den rigtige eksamen for dermed at rense eleverne eller få tingene undersøgt til bunds? Eller alternativt: Hvorfor har man ikke sammenlignet de 41 opgavebesvarelser ved den rigtige eksamen med løsningsforslaget, som ligger i ministeriet? Jeg har jo bedt om skriftligt svar på begge disse ting, men ministeren afviser det, og derfor må jeg spørge: Hvorfor ønsker man ikke at komme til bunds i denne sag?

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen): Både hr. Frank Dahlgaards begrundelse og spørgsmål er de samme som tidligere, og derfor er jeg ikke i stand til at bidrage med noget nyt. Men jeg skal dog erindre om, at i forbindelse med den endelige godkendelse af de pågældende eksaminere, hvor det er skolen, der har kompetencen, var der en udførlig brevveksling og mødevirksomhed mellem dem, vi vil kalde de involverede parter i denne sag.

Men det afgørende er altså, at skolen, som har haft uddannelseskompetencen, ikke har fundet anledning til ikke at anerkende og godkende besvarelsene, og det henholder jeg mig til.

Frank Dahlgaard (KF):

Ministeren er dog bekendt med, at begge de censorer, som har rettet disse skriftlige opgaver, har slået alarm og sagt, at der er tale om så påfaldende enslydende besvarelser, at denne sag må undersøges grundigt. Efter at have fået pålæg om det afgiver de karakterer under forbehold af, at sagen bliver kulegravet til bunds. Men det gør den ikke efter censorernes opfattelse, og så gør de anskrig. Føler ministeren, at det er foregået på den rigtige måde med en eksa-

men, når der på den måde er rejst tvivl om, hvorvidt man, jeg havde nær sagt, kan købe sig til en eksamen? Er det foregået på ordentlig vis?

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

En del af det, hr. Frank Dahlgaard spørger om, er indeholdt i næste spørgsmål, som jeg skal besvare, når det kommer på dagsordenen. Hr. Frank Dahlgaards påstand om, at de pågældende har købt sig til en eksamen, er en påstand, der i hvert fald ikke er bevist, men da både hr. Frank Dahlgaard og jeg jo er vidende om, at der er rejst en politisag vedrørende det spørgsmål – og endda mere end en politisag – vil jeg afvente og se, hvad der følger af den sag.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1770

6) Til undervisningsministeren af:

Frank Dahlgaard (KF):

»Hvordan kan ministeren lade 41 revisorstuderende bestå eksamen i Skatteret 2 og Erhvervsjura, når de alle har afleveret enslydende skriftlige eksamensbesvarelser, og når censorerne har protesteret højlydt mod, at de pågældende elevers besvarelser kan accepteres uden en tilbundsgående undersøgelse af årsagen til de helt enslydende opgavebesvarelser?«

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Som det fremgår af mine svar på spørgsmålene nr. S 862, S 1197, S 1279 og S 1769, er det ifølge eksamensbekendtgørelsens § 16 ikke Undervisningsministeriet, men skolen, der afgør, om en opgavebesvarelse kan godkendes, når der foreligger en mistanke om snyd.

I mit svar på spørgsmål nr. S 1477 har jeg yderligere redegjort for, at skolen har behandlet censorernes indberetning, men ikke har fundet belæg for, at eksaminanderne har udvist det, vi kalder et dadelværdigt forhold, hvilket måtte være en forudsætning for at undlade at godkende besvarelsene.

Som det fremgår af mit svar på spørgsmål nr. S 1283, overvejer jeg at fastlægge nærmere retningslinjer vedrørende opgavekommissionsmedlemmernes adgang til at afholde private kurser. Hensigten hermed er at undgå, at der i fremtiden kan rejses tilsvarende spørgsmål om, hvorvidt et opgavekommissionsmedlems særlige viden om eksamensopgaverne kan have